

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 245-1912)

Originalt emne

Havnen

Havnen/Vare- og Pakhuse

Uddrag fra byrådsmødet den 11. juli 1912 - side 6

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 245-1912)

Fra 2 Mindretal i Havneudvalget forelaa følgende 2 Indstillinger angaaende Udleje af Havnepakhuset med Undtagelse af Kælderen til Korn- og Foderstofkompagniet:

Indstillingen fra Formanden og Carl Laursen var saalydende :

"Paa Foranledning af Korn- & Foderstof-Kompagniet har der i nogen Tid været ført Forhandlinger mellem det og Havneudvalget om dets Overtagelse af hele Havnepakhuset med Undtagelse af Kælderen i Leje for en Aarrække af 25 Aar og Ret til Udstyrelse af Pakhuset med mekanisk Installation og Opstilling af Kornlosningsapparater ved Bolværket.

Efterat Udvalgets principielle Betænkeligheder ved Sagen vare overvundne ved en med de andre stedlige Korn- & Foderstof-Importører ført Forhandling og Kompagniets Paatagelse af en Forpligtelse til efter en nærmere bestemt Takst at udføre Losningen for andre, lod Kompagniet udarbejde Plan til et pneumatisk Anlæg, for hvilket Bekostningen angives at være omtrent 100000 Kr., og har derefter anmodet om snarlig Afslutning af en Overenskomst for at kunne paabegynde Anlægget.

Om en saadan Overenskomst har man ved videre Forhandlinger opnaaet Enighed paa alle væsentlige Punkter undtagen angaaende den aarlige Lejeafgift, som Kompagniet foreslaar ansat til 12000 Kr., men af Havneudvalget formenes at burde ansættes noget højere. Da

der imidlertid indenfor Udvalget med Hensyn hertil gør sig forskellige Opfattelser gældende, tillader man sig herved at forelægge disse til det ærede Byraads Afgørelse.

Ud fra den Betragtning, at den for hele Pakhuset med Undtagelse af Smør kælderens indkomne aarlige Leje i de sidste 5 Aar har udgjort i

1907-08 14699 Kr.

1908-09 14700"

1909-10 14700"

1910-11 13913"

1911-12 11806"

eller i Gennemsnit 13964 Kr., og at denne Leje med de gældende Takster for 3 Maanedes Lejemaal af det samlede til Leje disponible Areal, heri indfattet et Kælderareal, der ikke skulde overdrages Kompagniet, ikke naar over 14700 Kr., og endelig at Lejeindtægten ved ikke fast Lejemaal, saaledes som Tilfældet har været i de sidste Aar, kan gaa under dette Beløb, har en Del af Udvalget, bestaaende af Borgmesteren og Købmand Laursen, ikke ment at burde ansætte Lejen højere end 15000 Kr. aarlig.

Paa den anden Side mener en anden Del af Udvalget, bestaaende af Forretningsfører Jak. Jensen og Havneformand N. Jensen, at den aarlige Leje ved et saa mangeaarigt Lejemaal bør sættes højere end den nuværende højeste Leje og tør derfor ikke gaa under 16000 Kr. med 1000 Kr. Stigning hvert 5. Aar, saa at den bliver 16000 Kr. i de første 5 Aar, 17000 Kr. i de næste, 18000 Kr. i de følgende, 19000 Kr. i de derefter følgende og 20000 Kr. i de sidste 5 Aar, altsaa ialt for de 25 Aar 75000 Kr. mere, end naar Lejen var 15000 Kr. inden Stigning.

Købmand Baune har som interesseret i Korn- & Foderstof-Kompagniet ikke deltaget i Forhandlingerne om denne Sag.

Korn- & Foderstof-Kompagniet mener ikke at turde driste sig til Installering af det kostbare Anlæg, naar Lejen ansættes til 16000 Kr. med Stigning, og gør gældende, at der ingen Anledning skønnes at være til en Stigning, og hertil slutter den ene Del af Udvalget sig, idet det forhenes at være et Gode for Havnen og en Nødvendighed, naar Havnen ikke skal ligge under i Konkurrencen med andre Havne, at gaa over til Anvendelse af mekanisk Losning, hvorved Losningen foregaar billigere, Skibene ekspederes hurtigere og Havnens

Kajlængde altsaa bedre udnyttes."

Indstillingen fra Jakob Jensen og Niels Jensen var saalydende:

"Naar Havnepakhuset har givet en betydelig mindre Leje i de sidste 2 Aar end de foregaaende, maa Grunden hertil sikkert søges i, at der nu i ca. 3 Aar har været ført Forhandling om foranførte Lejemaal, thi Forholdet er saaledes, at Kornkompagniet kan opsiges med kort Varsel de Rum, som det ønsker at komme af med, medens det for Havneudvalget vist vil blive mere end vanskeligt at faa Kornkompagniet til at flytte, om saadant skulde ønskes, for derigennem at faa Forhold frem, der vil lette Udlejningen af det hele Pakhus.

Naar man skal tage Bestemmelse, om Lejens Størrelse er passende, skal man ikke som Ingeniøren regne ud, hvad Summen kan blive i 25 Aar, men derimod søge den aarlige Procent af Anlægssummen, og regner man med en Anlægssum af 200000 Kr., bliver den aarlige Procent, regnet efter 16000 Kr. med 1000 Kr. Stigning hvert femte Aar, henholdsvis: 8-8½-9-9½ og 10 % i de sidste fem Aar.

I denne Beregning er der ikke taget Hensyn til den Værdi, som Grunden, hvorpaa Huset ligger, repræsenterer, og da Pakhuset er 75-25 Alen, bliver der ca. 1875 Kvadrat Alen Grund a 102/3 ca. Kr. 20000,00, den aarlige Procent bliver herefter ca. 7,5-7,73-8,18-8,64-9,1 %, en anden Betragtning vi ikke vil undlade at fremføre er, at et lignende Pakhus opført i Nutiden vil sikkert koste mindst 40000 Kr. mere, og Havnen vil derfor ikke kunne byde Lejere af nye Pakhuse samme gunstige Vilkaar, vi mener derfor, at der ved Udlejning af dette Pakhus bør tages Hensyn hertil, og Forrentningen vil derefter komme til at se saaledes ud: 6,15-6,54-6,92-7,3 og 7,7 % af Anlægs-Kapitalen ; om det kan siges at være for høj en Procent, naar heri er indbefattet Udgiften til Assurance, Skatter og Vedligeholdelse, skal vi ganske henstille. Det er i alt Fald den Leje, som Udvalget oprindelig var enig om at forlange af Kornkompagniet; det skal ogsaa bemærkes, at det foreslaaede Arrangement byder Lejeren flere Fordele, som andre Importører ikke kan faa, se Ingeniørens Bemærkning om Hurtiglosning, og dog vil det medføre, at Bolværket udfor Pakhuset, trods al Kontraktforbehold, i det væsentligste kun vil blive Losseplads for Kornkompagniet.

Et andet Forhold, der ogsaa maa tages med, naar Lejens Størrelse skal bedømmes, er, at Havnen er pligtig under visse Forhold at overtage Losseapparatet til en Vurdering, der

mulig er betydelig over dets egentlige Værdi paa Grund af mere og bedre Konstruktioners Fremkomst, være ganske værdiløs for Havnen.

Sammenlign dette Lejeforhold med f. Eks. Dampmøllens, hvor Selskabet maa regne med en Afviklingstid paa 30 Aar (det er Tidsfristen for Lejemaalet) vil det sikkert staa klart for enhver, hvilket der er det fordelagtigste Lejemaal.

Vi henstiller derfor vort foranstaaende Forslag til det ærede Byraads Vedtagelse".

Formanden forelagde sin og Hr. Laursens Indstilling, idet han bemærkede, at der foruden de to Mindretalsindstillinger forelaa Udkast til Kontrakt, hvorom hele Udvalget var enig, dog, som det fremgik af Indstillingerne, med Undtagelse af Lejesummen. Det væsentlige for Hr. Carl Laursen og Taleren havde været at faa de moderne Losseapparater, som Havnen utvivlsomt tiltrængte, og som man ellers vanskeligt vilde faa i en uoverskuelig Fremtid, da man, nu man snart fik den ny Havn i Brug, ikke vel kunde koste mere paa den gamle Havn. Det maatte ogsaa erindres, hvad det syntes, de Herrer Jakob Jensen og Niels Jensen ikke havde taget tilstrækkeligt Hensyn til, at der til Lejesummen, 15000 Kr., maatte lægges 3700 Kr. i Leje for Kælderen. Disse to Beløb sammenlagt vilde være rigelig til Amortisation og Forrentning af Anlægskapitalen. Mindretallet indstillede derfor, at Byraadet bemyndigede Havneudvalget til at afslutte Lejemaalet paa de i Indstillingen og Kontraktudkastet nævnte Betingelser.

Jakob Jensen forelagde det andet Mindretals Indstilling og oplyste, at den ny nu foreliggende Redegørelse fra Havneingeniøren over Pakhusets Rentabilitet ikke tidligere havde været fremme. Det Medlem af Havneudvalget, der som Bestyrelsesmedlem i Kornkompagniet ikke havde deltaget i Forhandlingerne, havde haft Sagen, og nu forelaa altsaa den ny Rentabilitetsberegning. Taleren fremdrog dette, fordi han mente, at saadant ikke burde finde Sted i et Udvalg. Efter den ny Redegørelse fra Havneingeniøren gav Pakhuset altsaa mere i Leje, end man havde regnet med, men det maatte saa ogsaa bemærkes, at Ingeniøren havde regnet Lejesummen af Tilbygningen med, men glemt at regne dennes Anlægssum. I Hr. Niels Jensens og Talerens Beregning var ingen af disse Beløb medregnet. Hvis man overhovedet skulde binde sig for mange Aar, maatte man have noget mere, end man kunde faa ved aarlig Udlejning, saa Mindretallet mente, at det kun indstillede at forlange, hvad der var rimeligt, løvrigt saa Taleren helst, at man slet ikke indgik paa noget Lejemaal, idet han ansaa det for bedst, at Havnen selv indlagde de moderne Losseapparater, saaledes at den kunde stille alle Kunder lige. Til Formandens Udtalelse

om, at man ikke godt kunde give mere ud til den gamle Havn, bemærkede Taleren, at det var gennem den gamle Havn, man havde faaet Penge til at bygge den ny for, og at der ingen Grund var til saaledes at kaste sig saaledes over denne, at man ikke kunde faa Raad til at vedligeholde den gamle som moderne Havn. Var man enige om, at det vilde være tidssvarende at anskaffe mekaniske Losseapparater og utidssvarende ikke at gøre dette, saa maatte man anskaffe dem. Kornkompagniet mente nu, at saadanne Apparater vilde koste 100000 Kr., men ved den første Forhandling blev der kun talt om det halve. Et var imidlertid sikkert, at hvis Apparaterne paa Grund af forkert Anlæg kom til at koste 100000 lir., saa vilde Havnen senere komme til at overtage dem for 50000 Kr., skønt de saa næppe vilde være 10000 Kr. værd. Skulde det indtræffe, vilde det være en slet Forretning at indgaa paa Lejemaalet selv til den af Hr. Niels Jensen og Taleren foreslaaede Afgift. Hr. Niels Jensen og Taleren havde absolut ikke til Hensigt at fortrædige Kornkompagniet, hvilket de ogsaa havde vist ved at gaa med til at anbringe Forhalingsapparater til Fordel for Kompagniet. De ønskede imidlertid ogsaa anbragt saadanne rundt om ved Havnen, hvilket Udvalgets anden Side ikke mente, at man havde Raad til foreløbig; men hvis Havnen selv anskaffede de mekaniske Losseapparater, vilde ikke et enkelt Firma, men alle Kunder faa Fordel af Forhalingsapparatet. Naar man havde Raad til at forlænge Sydhavnsmlen langt ud over, hvad 1. Projekt anviste, maatte man ogsaa have Raad til at anskaffe moderne Losseapparater, saaledes at man kunde stille alle Importører lige. Taleren skulde derfor henstille at afgøre Sagen saaledes, at Byraadet, hvis Stemningen var imod at udleje Pakhuset i fast Leje, bemyndigede Havneudvalget selv at anskaffe Losseapparaterne. Skulde Stemningen være for at udleje Pakhuset, vilde Taleren anbefale sit og Hr. Niels Jensens Forslag.

Formanden havde i og for sig intet imod, at Havnen selv anskaffede de moderne Losseapparater, men mente, at de Herrer -Jakob Jensen og Niels Jensen selv var gaaet bort fra denne Tanke ved at gaa med til Princippet om at udleje Pakhuset. Det lod sig ikke bestride, at de Herrer ikke havde medregnet Lejeindtægten af Kælderen.

Selv om man regnede Sidebygningens Anlægskapital med, vilde der alligevel efter Hr. Carl Laursens og Talerens Forslag være rigelig til Forrentning og Amortisation Da Taleren ikke var teknisk kyndig, kunde han selvfølgelig ikke dømme om, hvorvidt der vilde medgaa 100000 Kr. til Losseapparaternes Anskaffelse eller ej, men da Overslaget vist var fra et specielt kyndigt Firma, kunde han ikke tro, at der skulde være regnet Synderligt fejl. For saa vidt stillede Hr. Jakob Jensen jo nu Forslag om at udsætte Sagen, og saa kunde

Havneudvalget jo overveje, om man selv skulde anskaffe Losseapparaterne.

Carl Laursen ansaa det for selvfølgeligt, at man skulde have en ordentlig Leje, naar man skulde udleje Pakhuset for saa langt et Aaremaal, men mente ogsaa, at man, naar man fik 15000 Kr., maaske 16000 Kr., hvad der var Udsigt til, plus de 4000 Kr. af Kælderens, fik en udmærket Leje. Den egentlige Forskel bestod altsaa kun i, at de Herrer Jakob Jensen og Niels Jensen ønskede Lejen fastsat efter en stigende Skala, hvilket Kornkompagniet ikke mente at kunne gaa med til, fordi der intet kunde vides om, hvorledes Korn- og Foderstofimporten mulig kunde ændre sig i Aarene. Det var ofte blevet sagt, at Havnen var Byens Livsnerve, og det blev paastaet, at naar de moderne Losseapparater blev indført, vilde Importørerne være mere konkurrencedygtige. Dette synes ogsaa at fremgaa deraf, at man fra Randers, hvor moderne Losseapparat fandtes, kunde levere Korn 6 Øre billigere pr. 100 p i Viborg end herfra, Overslaget over Losseapparaterne, der altsaa lød paa 100000 Kr., havde Havneingeniøren vistnok efterregnet. Det gjaldt i hvert Tilfælde om at faa Losseapparaterne, men da Havnen vilde blive fri for et Rentetab paa 4-5000 Kr. aarlig ved at lade Kornkompagniet bygge dem, skulde Taleren anbefale, at man udlejede Pakhuset paa de af Formanden og ham indstillede Vilkaar.

Mikael Johansen forstod, at det brændende Punkt var, at Kornimportørerne ikke mente sig konkurrencedygtige med andre Byer uden at faa moderne Losseapparater. Det syntes dog Taleren noget farligt for Havnen selv at bygge Losseapparater for 100000 Kr. ; man fik i hvert Fald en ny ret stor Renteudgift, og hvis Importen stoppede, stod man med Apparaterne. Da det imidlertid syntes, som om Havneudvalgets to Dele ikke var langt fra hinanden med Hensyn til Lejeafgiftens Størrelse, idet Kornkompagniet efter Hr. Carl Laursens Udtalelse var tilbøjeligt til at give en noget højere Leje, vilde det vist være rigtigst at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget til ny Forhandling med Kompagniet.

Harald Jensen var glad ved Hr. Jakob Jensens Udtalelse om, at Havnen selv burde bygge de mekaniske Losseapparater, idet der for ham var noget utiltalende ved at udleje Pakhuset i 25 Aar og altsaa binde Fremtiden i saa lang Tid. Taleren kunde ikke se noget farligt i at bygge Losseapparater for 100000 Kr., da man jo var temmelig sikker paa, at Foranstaltningen kunde forrente sig, og da man derved vilde stille alle Importører lige. Det vilde ogsaa blive et underligt Sammensurium, at Byen ejede Pakhuset og nogle af Maskinerne og et privat Firma Resten. Det reelle vilde være, at Havnen selv maatte tage fat, hvis der tiltrængtes en Udvikling, saa Taleren skulde foreslaa, at man straks

bemyndigede Havneudvalget til at anskaffe Losseapparaterne, og at man saa drev Pakhuset som sædvanlig.

Niels Jensen bemærkede, at Lejen af Kælderetagen vilde blive mindre end hidtil, da der vilde gaa en Plads bort til Maskiner for Losseapparatet. Naar Hr. Carl Laursen mente, at Kornkompagniet vilde give 16000 Kr. i Leje, syntes det mærkeligt, at Formanden og Hr. Laursen vilde foreslaa at tilbyde Kompagniet Pakhuset for 15000 Kr. Der fandtes mekaniske Losseapparater tre Steder i Jylland, nemlig i Randers, Esbjerg og Aalborg. I Randers kunde Losseapparatet benyttes af alle, i Esbjerg ejedes det af en privat Mand og blev kun benyttet af ham, og i Aalborg ejedes det ogsaa af et privat Firma, men blev udlejet til andre. Her vilde det altsaa blive Kornkompagniet, der skulde losse for dets Konkurrenter, og det kunde let medføre forskellige Kalamiteter, navnlig fordi der ikke kunde skaffes tilstrækkeligt Vognmateriel under Losningen, saaledes at Kornet nødvendigvis maatte lægges paa Lager i nogen Tid. Det var da heller ikke tænkeligt, at alle Importørerne gerne saa, at et enkelt Firma fik Monopol paa hele Losningen. Det bedste vilde derfor være, at Havnen selv anskaffede Losseapparaterne.

Carl Laursen mente, at Hr. Niels Jensen i Udvalget havde antydnet, at han eventuelt kunde gaa med til et Forslag om at sætte Lejeafgiften til 15000 Kr. med en Stigning af 500 Kr., da det netop vilde blive 16000 Kr. gennemsnitlig. De andre Importører havde erklæret, at de intet havde imod, at Kornkompagniet overtog Losningen, saa fra den Side var der intet i Vejen, men maaske vilde det dog være rigtigst at sende Sagen tilbage til Udvalget.

Christensen var klar over, at Anskaffelsen af moderne Losseapparater vilde medføre, at der blev mindre Arbejde ved Havnen, men var ogsaa klar over, at man maatte anskaffe saadanne Apparater, hvis man vilde have en tidssvarende Havn, Det var ret uheldigt, at der i sin Tid var blevet givet et enkelt Firma Lov til at anlægge mekaniske Losseapparater til Kullosning, for det saas nu, at de øvrige Kulhandlere ikke kunde konkurrere med dette Firma. Det samme vilde sikkert ogsaa blive Tilfældet med Kornhandelen, hvis man gav Kornkompagniet Monopol paa Kornlosningen. Taleren vilde derfor anbefale, at man kom bort fra at udleje Pakhuset for 25 Aar, og at man i Stedet for anmodede Havneudvalget om at stille Forslag om, at Havnen selv anskaffede Losseapparaterne.

Jakob Jensen hævdede overfor Formanden, at han intet havde slaaet fast i Princippet. Der var blevet forhandlet med Kornkompagniet, dette havde ikke slaaet til, og naar der saa kom andet Forslag frem, var Taleren ganske frit stillet. Det var Talerens Overbevisning, at hvis

Sagen gik tilbage til Udvalget, vilde Kornkompagniet gerne give det, Hr. Niels Jensen og Taleren indstillede at forlange, saa Taleren kunde med Glæde tage imod Hr. Harald Jensens Forslag, hvorefter Foranstaltningen skulde gennemføres kommunalt. I Pakhusets Kælder fandtes allerede et Maskineri, og Havneudvalget havde under Overvejelse at indsætte et til til Smørkøling, men det rigtigste vilde sikkert være at samle hele Maskinkraften under et Anlæg, som ogsaa kunde trække Losseapparatet. Taleren havde aldeles ikke, som Formanden mente, stillet Forslag om at udsætte Sagen, tvært imod syntes han, at Sagen var moden til Afgørelse, og forhaabentlig fik Havneudvalget ogsaa Paabud om at arbejde i en bestemt Retning. Grunden til, at Pakhusets Indtægt de sidste Aar var gaaet noget ned, var, at man havde opsagt de Lokaler, der var ubekvemme at komme til for andre. Det undrede Taleren at høre, at der i sidste Udvalgmøde, som Taleren med Forsæt var blevet fra, var stillet en adskilligt højere Leje i Udsigt, end Formanden og Hr. Carl Laursen foreslog at tilbyde Kompagniet Pakhuset for.

Formanden gik ud fra, at der, hvis Hr. Harald Jensens Forslag vedtoges, maatte komme en endelig Indstilling fra Havneudvalget om Installationen af Losseapparaterne, og dette var jo egentlig det samme som at udsætte Sagen. Det var rigtigt, at der ved Mellemforhandlingen var stillet en noget højere Leje i Udsigt, men det var da ogsaa givet, at det Mindretal, hvortil Taleren hørte, ikke var bundet overfor Kompagniet ved dets Indstilling, men at det ved denne kun ønskede Bemyndigelse til at gaa saa lavt som nævnt i Indstillingen. Hr. Jakob Jensen var selvfølgelig heller ikke bundet ved noget, men det maatte dog antages, at havde Kornkompagniet i sin Tid slaaet til, saa havde Hr. Jakob Jensen dog gaaet med til at udleje Pakhuset til Kompagniet.

Niels Jensen gjorde overfor Hr. Carl Laursen gældende, at han hele Tiden havde holdt paa, at Lejen skulde fastsættes efter stigende Skala, og at han ikke havde sagt, at han mulig kunde gaa ind paa Forslaget om en fast Afgift af 16000 Kr.

Clemensen ansaa det for rigtigst, at Havnen selv anskaffede de moderne Losseapparater, da det næppe vilde være heldigt at leje Pakhuset ud for 25 Aar. Han saa derfor helst, at Havneudvalget overvejede selv at anskaffe Apparaterne.

Mikael Johansen maatte antage, at man ved at vedtage selv at anlægge Losseapparaterne derved slog fast, at ingen andre kunde faa Lov til at opføre lignende Apparater. Mulig havde Importørerne ikke noget derimod, men man maatte have Tid til at overveje Tanken, og Taleren skulde derfor paa et tilstrækkeligt Antal Medlemmers Vegne forlange Sagen udsat

til næste Møde.

Jakob Jensen henstillede til Hr. Harald Jensen at ændre sit Forslag derhen, at man opfordrede Havneudvalget til at komme med Forslag om selv at anlægge Losseapparaterne. Endvidere bad Taleren Hr. Mikael Johansen nævne Navnene paa de 5 Medlemmer, paa hvis Vegne

han forlangte Sagen udsat.

Mikael Johansen nævnte Navnene paa 5 Medlemmer.

Carl Laursen oplyste, at Hr. Baune havde udtalt, at han ikke havde konfereret med Kornkompagniets Bestyrelse om Lejeafgiften, men kun sagt, at han vildegøre sit til, at den kunde

give de 16000 Kr. Naar Pakhuset var fuldt udlejet, gav det kun 13-14000 Kr. i Indtægt.

Harald Jensen fandt det ret ligegyldigt, enten man kunde faa 15, 16- eller 17000 Kr. i Lejeindtægt, idet man stod overfor et andet Princip, nemlig om man delvis skulde give Magten fra sig i Havnen til et privat Selskab, hvorom man intet vidste, hvad det kunde finde paa i de 25 Aar for at fortrædige Byen. Gik Byraadet nu med til at udleje Pakhuset i 25 Aar, kunde Borgerne siden bebrejde Byraadet det meget stærkt. Derfor maatte man ordne Havneforholdene saaledes, at Havnen vedblivende kunde være Byens Nerve. Maaske kunde man endog være berettiget til at bebrejde Havneudvalget, at det ikke for længe siden havde gjort Skridt til at anskaffe moderne Losseapparater. Taleren havde i og for sig intet imod at ændre sit Forslag i den af Hr. Jakob Jensen antydede Retning, idet han var klar over, at Udvalget maatte komme med Forslag om, hvorledes det hele skulde ordnes, men for at afskære al Tanke om at udleje Pakhuset vilde han dog gerne have sit oprindelige Forslag opretholdt, og han vilde derfor gerne i dette Møde have at se, om der skulde være Stemning for Udleje, hvad Hr. Mikael Johansen vel ikke kunde have noget imod, naar Sagen iøvrigt blev udsat.

Mikael Johansen bemærkede, at det vilde have nogen Betydning for hans Standpunkt, om private ogsaa kunde faa Lov til at opstille mekaniske Losseapparater, hvis der var Plads dertil, og han vilde derfor spørge Hr. Harald Jensen, om en Vedtagelse af dennes Forslag betød, at Havnen skulde have Monopol paa Anlæg af Losseapparater.

Harald Jensen havde egentlig tænkt sig, at det maatte blive Havneudvalgets Sag at overveje, om private skulde have Lov til at anlægge mekaniske Losseapparater, men efter

Talerens Mening kunde der intet være til Hinder derfor. Et andet var, at private selvfølgelig ikke burde have Lov til at bygge og drive Pakhuse som Forretning.

Mikael Johansen skulde efter Hr. Harald Jensens sidste Udtalelse intet have imod, at man i Dag ved en Afstemning saa, hvorledes Stemningen var; nogen endelig Vedtagelse kunde jo ikke finde Sted.

Carl Laursen havde forstaaet Sagen saaledes, at man, hvis Hr. Harald Jensens Forslag blev vedtaget, dermed vilde være afskaaret fra at udleje Pakhuset.

Mikael Johansen vilde, hvis dette skulde være Tilfældet, saa fastholde sit Forlangende om Sagens Udsættelse.

Harald Jensen syntes ikke, der var Grund til at udsætte Sagen for at forhandle videre med Kornkompagniet, naar man i Forvejen vidste, at der ikke vilde komme noget ud af Forhandlingen.

Mikael Johansen fastholdt sit Forlangende om at faa Sagen udsat. Hvorvidt Havneudvalget vilde fortsætte Forhandlingerne med Kornkompagniet, maatte blive dets egen Sag.

Sagen udsattes i Henhold til Forretningsordenens § 8.

